

[Jens Peter Jensen.]

ting kan man se tydeligt, nemlig den bevidste socialdemokratiske politik; selektiv kreditpolitik. Det er det, der er kernen i det.

Jeg vil gerne have sagt her, at vi hos venstre selvfølgelig har en virkelig forståelse af erhvervslivets forhold, også dets behov for kredittilførsler. Vi har ofte givet udtryk for, at når der blev mulighed for at lempe på den økonomiske politik, burde det først og fremmest være på pengepolitikken og senere på finanspolitikken. Det burde være rækkefølgen.

Vi har også i venstre arbejdet med tanker om, at der kan være behov for finansieringsinstitutter for andre områder. Vi har på vort landsmøde givet udtryk for at ville sikre den mindre og mellemstore erhvervsvirksomhed inden for handel og transport mulighed for at skaffe midler under de nye markedsforhold til at modernisere distributionsapparatet for effektivt at kunne konkurrere med udenlandske koncerner, og derfor bør der etableres et finansieringsinstitut for handel og transport. Men jeg kan ikke se, at det absolut skal foregå via statsmidler.

Jeg skal slutte med at sige, at venstre må være så store principielle betænkeligheder ved det foreliggende lovforslag, at vi må gå imod det. Vi vil gerne være med til en saglig og grundig udvalgsbehandling, men jeg tvivler på, at vi derunder kan blive overbevist om rimeligheden af at gennemføre en lovgivning af denne karakter.

Dagmar Andreasen: Dansk handel og industri har de senere år som hovedregel skullet indrette sig under de vilkår, der bliver en konsekvens af den politik, der føres på alle andre områder. En erhvervspolitik, bortset fra en landbrugspolitik, har vi ikke i Danmark. En af følgerne er, at en alt for stor del af den opsparede kapital går til boliger og institutioner og for lille en del til de producerende virksomheder.

Det er blevet sagt af de to foregående talere, at Finansieringsinstituttet har ikke haft svært ved at skaffe sig den kapital, det vil låne ud, og direktør Møllerup fra Finansieringsinstituttet har sagt mange gange offentligt, at han har penge nok til de relevante låneansøgninger. Men vi ser nu sådan på det inden for det radikale venstre, at

der ikke ser ud til at være politisk flertal i Danmark for at sætte fortjenesten hos alle virksomheder så højt op, at de kan tilbagebetale lån på de vilkår og med den sikkerhed, som Finansieringsinstituttet forlanger.

Det er dette forhold, som handelsministeren forsøger at lappe på ved dette lovforslag, og det kan vi i det radikale venstre til slutte os, når bare man gør sig klart, hvorfor behovet er skabt.

Når staten vil dirigere kapital til erhvervslivet, kan dette være en udmærket måde at gøre det på. Staten går ind med et rentefrit indskud på 100 mill. kr. i Finansieringsinstituttet og udvider derved Finansieringsinstituttets ansvarlige kapital. Derefter kan Finansieringsinstituttet sælge obligationer for op til 5 gange dette beløb, hvis der ellers er købere. Jo flere obligationer der sælges, desto højere bliver udlånsrenten. Jeg vil håbe, at der bliver så megen aktivitet og så stor investeringslyst i dansk erhvervsliv, at der bliver brug for store udlånsbeløb til en relativt høj rente, for jeg skal gerne medgive de to foregående talere, at begynder man at låne penge ud til en særlig lav rente, er det altid forbundet med en risiko for konkurrenceforvridning. Man griber sjældent ustraffet ind i markedsmekanismen.

Men det er ikke bare et spørgsmål om den lave rente, for den bliver jo, forudsat at udlånsrammen udnyttes fuldt ud, ikke særlig lav alligevel. Der bliver også tale om, at man kan løbe en lidt større risiko ved investeringerne — og så må det vel også nok erkendes, at med miljølovene og med vor indtræden i EF kan der tænkes at være i øvrigt sunde virksomheder, der har brug for lån til en rente, der ligger under dansk markedsrente. I forhold til andre landes renteniveau er vort højt — så har jeg i hvert fald ikke overdrevet — og skal der endelig lånes penge ud til nedsat rente, er det en betryggelse, at det er Finansieringsinstituttet, der gør det. Jeg er fuldstændig klar over, at Finansieringsinstituttet ikke har været ude efter at få lov til at formidle disse penge, men jeg synes, der er grund til herfra at glæde sig over, at de dog har sagt ja til at gøre det. De har forudsætningerne for at vurdere, hvordan lån til nedsat rente kan gives uden at skade for meget.

Det er handelsministeren, der sammen med Finansieringsinstituttet aftaler formål